

Sygn. akt IIW 292/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Elżbieta Domagalska

Protokolant – p.o. sekr. Sylwia Laskowska, sekr. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP w G. - asp. sztab. Sylwestra Piotrowicza

po rozpoznaniu w dniu 27.10.2017r., 26.01.2018r., 14.02.2018r. sprawy

D. D. (1)

syna J. i D. z d. S.

ur. (...) w T.

obwinionego o to, że:

W dniu 19 listopada 2016 roku około godziny 12:00 w miejscowości G. (...) w Gminie G. umyślnie uszkodził drzwi wejściowe do mieszkania, powodując szkodę w rozmiarze 428,79 zł w mieniu D. S.

tj. o czyn z art. 124§1 kw

1. Obwinionego **D. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 124§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych.
2. Na podstawie art. 124§4 kw zobowiązuje obwinionego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej D. S. kwoty 428,79 (czterysta dwadzieścia osiem 79/100) jako równowartości wyrządzonej szkody.
3. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Sygn. akt IIW 292/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżonkowie D. D. (1) i A. D. pozostają ze sobą w konflikcie, są w separacji i w trakcie postępowania o rozwód. D. D. mieszka w miejscowości C., a A. D. wraz z ich dziećmi w (...) u swojej matki D. S.. W dniu 19 listopada 2016r. około godz. 12:00 D. D. przyjechał do G., by zobaczyć się z dziećmi. Przebywały one z D. S. w jej mieszkaniu, nie było tam A. D.. D. D. zapukał do drzwi mieszkania, przedstawił się i powiedział, że chce zobaczyć się z dziećmi. Drzwi mu nie otwierano, więc pukał coraz intensywniej, powtarzał, że chce zobaczyć się z dziećmi i zaczął szarpać za klamkę. Drzwi do mieszkania nadal pozostawały zamknięte i D. D. zaczął w nie kopać i w ten sposób jej uszkodził. W tym czasie D. S. zadzwoniła do swej córki A. D. i przedstawiła jej sytuację. Zawiadomiona została KPP w G.. Wkrótce o godz. 13:05 przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji K. R. i R. G.. Przyjechała też A. D.. D. D. powiedział funkcjonariuszom, że chce zobaczyć się z dziećmi, a nie może się do nich dostać. A. D. udała się z funkcjonariuszami do mieszkania, a D. D. pozostał na klatce schodowej. W mieszkaniu A. D. przedstawiła funkcjonariuszom zaistniałą sytuację i okazała

odpis postanowienia sądu, z którego wynikało, że dzieci mają pozostawać w jej miejscu zamieszkania. Po wyjaśnieniu tej kwestii funkcjonariusze opuścili mieszkanie, poinformowali o dokonanych ustaleniach D. D., a także o tym, że w sprawie spotkań z dziećmi powinien kontaktować się ze swą żoną.

Szkoda powstała w wyniku uszkodzenia przez D. D. drzwi wejściowych do mieszkania D. S. wynosiła 428,79 zł.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadków D. S. (k.52v-53, 9-10, 12, 15), K. S. (1) (k.53, 6-7), J. B. (k.53-53v, 14), A. D. (k.69-69v, 4-5), K. R. (k.68v-69, 16), R. G. (k.97-97v, 17), odpis protokołu oględzin drzwi z dokumentacją fotograficzną (k.8, 13), opinię biegłego (k.18-29).

Obwiniony D. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.51v-52). Przyznał, że był w dniu 19 listopada 2016r. w G. przed drzwiami mieszkania D. S., by zobaczyć się z przebywającymi tam dziećmi, ale zaprzeczał temu, by miał wówczas uszkodzić drzwi do tego mieszkania. Twierdził, że jedynie w drzwi te pukał.

W ocenie Sądu podawany przez obwinionego fakt, że był wówczas w G. przy drzwiach mieszkania D. S., bo chciał zobaczyć się z dziećmi, nie budzi wątpliwości. Znajduje on potwierdzenie w zeznaniach świadków D. S., A. S. oraz innych świadków, którzy widzieli go na miejscu zdarzenia, tj. K. S. (1), J. B., K. R., R. G.. Potwierdza je także przedstawione przez obwinionego nagranie dźwiękowe. Pozostała jednak część wyjaśnień obwinionego odnosząca się do przedmiotu niniejszego postępowania, tj. uszkodzenia drzwi do mieszkania D. S., była zdaniem Sądu nieszczerą i podyktowaną przyjętą linią obrony.

Przedstawione przez obwinionego nagranie dźwiękowe trwa 3 minuty i 11 sekund i dotyczy tylko początku zdarzenia (odtworzenie zapisu k. 97v-98). Wynika z niego, że obwiniony pukał do drzwi, przedstawił się i mówił, iż chce zobaczyć się z dziećmi. Kiedy mu nie otwierano zaczął szarpać za klamkę. Raz za razem coraz głośniej pukał, powtarzał, że chce zobaczyć się z dziećmi i szarpał za klamkę i to jego zachowanie przybierało na intensywności. W tym momencie nagrywanie zostaje zakończone przez nagrywającego. Jest to moment kiedy obwiniony pozostaje pod drzwiami mieszkania D. S.. Jak wynika z zapisu na przestawionej przez obwinionego płycie data i godzina modyfikacji pliku to 19.11.2016r. godz. 12:41. Z zeznań świadka K. R. i R. G. oraz zapisów w ich notatnikach służbowych wynika, że polecenie dyżurnego wyjazdu do G. na interwencję otrzymali o godz. 12:46, a na miejsce zdarzenia przybyli o godz. 13:05. Z zeznań świadka D. S. wynika, że początkowo obwiniony pukał do drzwi, ale kiedy mu ich nie otwierała kopnął w nie bądź czymś uderzył i wskutek tego je uszkodził. Głośnie zachowanie obwinionego i uderzenia w drzwi mieszkania D. S. potwierdzają zeznania świadków K. S. (1) i J. B.. Z zeznań świadka A. S. wynika, iż podczas prowadzonej wówczas ze swą matką D. S. rozmowy telefonicznej słyszała uderzenia w drzwi. Kiedy przyjechała na miejsce zdarzenia była zaabsorbowana wyjaśnianiem funkcjonariuszom Policji sprawy kontaktów obwinionego z dziećmi i uszkodzenie drzwi dostrzegła dopiero po jakimś czasie. Podobnie, dopiero wówczas kiedy A. S. wychodziła z mieszkania dostrzegła je D. S.. Świadek R. G. zeznał, że kiedy przybył wraz z K. R. na miejsce zdarzenia i wchodzili do mieszkania D. S. widział uszkodzenie drzwi do tego mieszkania, ale nie zajmowali się tym, bo wówczas im tego nikt nie zgłaszał. Z relacji świadka K. S. (1) wynika, że po odjeździe funkcjonariuszy Policji wyszedł na klatkę schodową i widział uszkodzenie w drzwiach wejściowych do mieszkania sąsiadki. Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich tych świadków, bo korespondowały ze sobą i nie zawierały żadnych treści, które wskazywałyby na konfabulację.

Zebrane w sprawie dokumenty, w szczególności protokół oględzin drzwi do mieszkania D. S. i dokumentacja fotograficzna (k.8, 13) oraz opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa A. K. (k.18-29), zostały sporządzone przez uprawnione osoby i treść ich nie nasuwa żadnych zastrzeżeń.

Z protokołu oględzin drzwi do mieszkania D. S. wynika, że na zewnętrznej ich powłoce widoczne były pęknięcia powierzchni i uszkodzony fragment drzwi wklęsnięty do środka oraz znajdowało się fragmentaryczne odwzorowanie spodu obuwia.

Z opinii biegłego sądowego A. K. wynika, iż przywrócenie skrzydła drzwiowego do stanu sprzed uszkodzenia jest niemożliwe ze względów technologicznych i wartość nowego skrzydła drzwiowego do mieszkania D. S. wynosi 428,79

zł. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę w swej dziedzinie, jest jasna, pełna i treść jej nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. D. (3) w istotnej dla niniejszej sprawy ich części dotyczącej zachowania oskarżonego przy drzwiach mieszkania D. S. (k.69v-70). Wynika z nich, że świadek cały czas była wtedy przy obwinionym, stała z nim na klatce schodowej i widziała, że obwiniony jedynie pukał do drzwi mieszkania D. S., a kiedy mu nie otworzyła opuścił wraz D. D. (3) budynek. Świadek D. D. (3) jest matką obwinionego i w ocenie Sądu złożyła ona tej treści zeznania, by uchronić obwinionego przed odpowiedzialnością za popełnione wykroczenie. Zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków, nikt z nich nie widział jej na klatce schodowej budynku, w którym mieszka D. S. ani nawet przed wejściem do tego budynku. Pozostają one w sprzeczności co do zachowania obwinionego pod drzwiami mieszkania D. S. nie tylko z zeznaniami D. S. i A. D., ale także z zeznaniami świadków K. S. (2) i J. B., którzy będąc osobami obcymi dla obwinionego, nie mieli żadnych powodów, by zeznawać fałszywie narażając się przy tym na odpowiedzialność karną.

Niczego istotnego do niniejszej sprawy nie wniósł odpis protokołu rozprawy z dnia 14.09.2017r. z toczącej się przed Sądem Rejonowym w Giżycku sprawy karnej IIK 180/17, w której D. J. D. oskarżony jest o popełnienie czynów z art. 13§1 kk w zw. z art. 193 kk, art. 211 kk, art. 217§1 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Reasumując stwierdzić należy, iż w świetle zebranych dowodów wina i sprawstwo D. D. odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 124§1 kw odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten, kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia.

Jak wykazało postępowanie dowodowe obwiniony w dniu 19 listopada 2016r. w miejscowości G.(...) umyślnie uszkodził drzwi wejściowe do mieszkania D. S. powodując szkodę w wysokości 428,79 zł, czym wypełnił znamiona wykroczenia z art. 124§1 kw. Wina umyślna obwinionego nie budzi żadnych wątpliwości, o czym świadczą okoliczności zdarzenia. D. D. jest osobą dorosłą, poczytalną, więc w pełni zdawał sobie sprawę ze swego zachowania.

Wymierzając karę, Sąd miał na uwadze, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy, ale także uwzględniała stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Na niekorzyść obwinionego przemawiał fakt, iż czynu tego dopuścił się bez żadnego uzasadnionego powodu. Uszkodził je ze złości, że D. S. nie chce mu ich otworzyć. Z drugiej jednak strony na korzyść obwinionego uwzględniono, że wiedzie on ustabilizowany tryb życia i wcześniej nie był karany. Wzięto też pod uwagę wysokość wyrządzonej czynem szkody. Wymierzając grzywnę w kwocie 300 zł Sąd uwzględnił dochody, warunki osobiste i rodzinne oraz stosunki majątkowe obwinionego.

Mając na uwadze prawem chronione interesy pokrzywdzonej D. S. zasądzono na jej rzecz od obwinionego kwotę 428,79 zł jako równowartość wyrządzonej szkody.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o art. 119§1 kpw oraz §2 i §3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia z dnia 22 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2017 poz. 2467).